

แม่ใจสู่สากล...“Royal University of Bhutan (RUB)”

โดย...กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยแม่ใจ

Royal University of Bhutan (RUB) เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ตั้งอยู่ที่เมืองทิมพู เมืองหลวงของประเทศภูฏาน ก่อตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2001 เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศที่เน้นการเรียนการสอนและการวิจัย RUB เกิดจากการรวมตัวของวิทยาลัยต่าง ๆ 11 แห่งทั่วประเทศ เปิดสอนใน 8 สาขา ได้แก่ สาขาวิชาชีวเคมี ธุรกิจและการบริหาร วิศวกรรมและวิทยาศาสตร์กายภาพ คอมพิวเตอร์และวิทยาศาสตร์ข้อมูล วิทยาศาสตร์ชีวภาพและการเกษตร วิทยาศาสตร์สุขภาพ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และภาษาของคาและวรรณกรรม เป็นต้น โดยมีแผนที่จะรวมสาขาศิลปะและการออกแบบ สื่อและสื่อสารมวลชน ประวัติศาสตร์ ภูฏาน และวัฒนธรรม ความสุขมวลรวมประชาชาติ และการศึกษาทางพระพุทธศาสนา แล้วจัดตั้งเป็นอีก 1 วิทยาลัย ปัจจุบัน RUB มี Jigme Khesar Namgyel Wangchuck ประมุขของประเทศ ดำรงตำแหน่ง Chancellor

RUB มีความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลก อาทิเช่น University of New Brunswick ประเทศแคนาดา, Naropa University ประเทศสหรัฐอเมริกา, University of Salzburg ประเทศออสเตรีย และ University of Delhi ประเทศอินเดีย และได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MoU) กับผู้บริหารมหาวิทยาลัยแม่ใจ เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559 ที่ผ่านมานี้...

นานาชาติ

โดย ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยแม่ใจ

ปีที่ 3 ฉบับที่ 11 ประจำเดือนเมษายน 2559

บทบรรณาธิการ

มีใครไม่รู้สิว่า “ร้อนนนน!” บ้างคะ ความร้อนทำให้คนเราหงุดหงิดง่ายกว่าปกติ...ท่านว่าจริงหรือไม่? Leaflet ฉบับนี้มีเรื่องเบา ๆ มาแนะนำเสนอท่านผู้อ่านเพื่อช่วยคลายร้อนลงกันบ้าง อาทิเช่น เกร็ดประวัติเล็กๆ น้อยๆ เกี่ยวกับ “ผัดไทย” สำนวนภาษาอังกฤษที่นำมาใช้แทนการว่าใครว่า “โง่” รวมถึงประสบการณ์การเรียนปริญญาเอกในประเทศอังกฤษ นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลจากกองวิเทศสัมพันธ์มาฝากเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศภูฏานที่ได้ลงนาม MOU กับมหาวิทยาลัยแม่ใจไปเมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา

ศูนย์ภาษาขอฝากประชาสัมพันธ์โครงการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศในช่วง Summer สำหรับทั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัยแม่ใจและบุคคลทั่วไปให้ทราบกันด้วย (ตามข้อมูลที่ปรากฏอยู่ด้านล่างนี้นะคะ โดยสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยแม่ใจ ตามที่อยู่ท้าย Leaflet นี้คะ

กองบรรณาธิการ

Wiki Story...“Pad Thai”

From Wikipedia, the free encyclopedia: https://en.wikipedia.org/wiki/Pad_Thai

Pad Thai is a stir-fried rice noodle dish commonly served as a street food and at casual local eateries in Thailand. Pad Thai is thought by some to have been introduced to Ayutthaya during the time of the Ayutthaya Kingdom by Vietnamese traders, and subsequently altered to reflect Thai flavor profiles. Others believe that the dish is of Chinese origin. Plaek Phibunsongkhram promoted pad Thai in his campaign to establish Thai nationalism. As prime minister of Thailand, Phibunsongkhram hoped to westernize the country. His government promoted rice noodles and helped to establish the identity of Thailand. As a result, a new noodle named *sen chan* was created.

Pad Thai was made popular in Thailand during World War II. Pad Thai has since become one of Thailand's national dishes. Today, some food vendors add pork-chops to enhance the taste (although the original recipe did not contain pork because of the government perception that pork was a Chinese meat). It is a fast, delicious and nutritious dish, and has become popular in many countries around the world.

News & Updates

Summer Session: Language Training Programs (June 13 – July 15, 2016)

NO.	ชื่อหลักสูตร	จำนวนชั่วโมง	ค่าลงทะเบียน (บาท)	วัน - เวลา
NEW!	หลักสูตรปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษ 12 ระดับ	30/Level	ค่าสอบวัดระดับ 200 ค่าฝึกอบรม 1,800	จ/พท/ศ 17.00-19.00 น.
1	หลักสูตร English Conversation I	30	2,000	จ/พท/ศ 17.00-19.00 น.
2	หลักสูตร English Conversation II	30	2,000	อ/พท 17.00-19.00 น.
3	หลักสูตรเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษเพื่อการ ทำงาน (TOEIC Preparation & TOEIC Test)	30	3,000 ค่าฝึกอบรม & ค่าสอบ	จ/พ/ศ 18.00-20.00 น.
4	หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา (English for Graduates)	40	3,500	จ/พ/ศ 17.00-20.00 น.
5	หลักสูตรเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษเพื่อ การศึกษาต่อ (TOEFL Preparation)	40	4,000	อ/พท 18.00-20.00 น.
6	หลักสูตร Chinese I	30	2,000	จ/พ/ศ 18.00-20.00 น.
7	หลักสูตร Chinese II	30	2,000	จ/พ/ศ 18.00-20.00 น.
8	หลักสูตร Japanese I	30	2,000	จ/พ/ศ 18.00-20.00 น.
9	หลักสูตร Japanese II	30	2,000	จ/พ/ศ 18.00-20.00 น.

25 creative ways to say that someone is stupid...

In English, we have lots of creative and colourful ways of saying that someone is not very smart! It's not very nice to call someone 'dumb' or 'stupid', so in English we have a lot of funny expressions to use instead.

1	A few fries short of a Happy Meal.
2	Dumber than a box of hair.
3	The wheel's spinning, but the hamster's dead.
4	As smart as bait.
5	Forgot to pay her brain bill.
6	Missing a few buttons on his remote control.
7	24 cents short of a quarter.
8	Surfing in Nebraska.
9	Bright as Alaska in December.
10	Fell out of the family tree.
11	Doesn't have all his cornflakes in one box.
12	Has an IQ of 2 and it takes 3 to grunt.
13	Elevator doesn't go all the way to the top.
14	Vacancy on the top floor.
15	His antenna doesn't pick up all the channels.
16	Several nuts short of a full package.
17	Too much yardage between the goal posts.
18	Zero K memory.
19	Wise as the world is flat.
20	Warranty expired.
21	Uses his head to keep the rain out of his neck.
22	Useful as a chocolate teapot.
23	Two sheep short of a sweater.
24	Two chapters short of a novel.
25	Sort of like an inverse Einstein.

แหล่งอ้างอิง: Language learning base. <http://languagelearningbase.com/88260/>

ต่างบ้านต่างเมือง... “เรียนปริญญาเอกต้องมีศิลปะในการเอาตัวรอด”

โดย...อาจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ โอสถานันต์กุล

ต่อจากฉบับที่แล้ว...

ในช่วงชีวิตระหว่างการเรียนปริญญาเอกของผมนั้น ผมบอกได้คำเดียวเลยว่ามันเป็นการเรียนรู้การใช้ชีวิตเอาตัวรอดในสายวิชาการอย่างหนึ่ง ไม่มีใครสามารถช่วยผมได้นอกจากตัวผมเอง ความไม่แข็งแรงด้านภาษาอังกฤษของผมก็ถือว่าเป็นอุปสรรคอย่างมากในการเรียนระดับนี้ซึ่งแตกต่างกับตอนเรียนปริญญาโทโดยสิ้นเชิง ผมจะต้องอ่านบทความทางวิชาการให้ได้อย่างน้อยอาทิตย์ละ 3 - 4 ฉบับ โดยก่อนที่จะเข้ามาเรียนนั้น ผมคิดว่าผมจะต้องใช้เวลาอย่างน้อยหนึ่งอาทิตย์ในการอ่านบทความแต่ละฉบับ เนื่องจากผมต้องแปลทุกคำศัพท์ แล้วศัพท์บางคำเป็นศัพท์ทางเทคนิคที่ผมไม่เคยได้ยินมาก่อน ในการเรียนปริญญาเอกช่วงแรก ๆ นั้น ชีวิตผมจึงขาด Dictionary ไปไม่ได้เลย นอกจากนั้น ผมยังเจอปัญหาอีกอย่าง คือ บางครั้งผมจะเสียเวลาแปลบางบทความอยู่หลายวัน โดยที่มารู้ตัวเอาทีหลังว่าบทความนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผมกำลังสนใจอยู่เลย แต่พอพ้นช่วงแรกไปได้ ผมก็จะคุ้นกับศัพท์ทางเทคนิคมากขึ้น ทำให้ผมใช้เวลาน้อยลงในการอ่าน แล้วจากนั้นไม่นานผมก็สามารถจับจุดได้ว่าผมไม่ควรที่จะอ่านทั้งหมด เพียงแค่อ่านผ่าน ๆ (ซึ่งเค้าเรียกกันว่า Skimming) ผมก็สามารถตัดสินใจได้แล้วว่าควรจะอ่านบทความนั้นต่อไปอีกหรือไม่

ผมว่าผมโชคดีที่ได้อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีเวลาให้ผม ส่วนตัวผมนั้นจะนัดเจออาจารย์ที่ปรึกษาอาทิตย์ละ 1 ครั้งเพื่อรายงานความคืบหน้าว่าได้อะไรเพิ่มเติมมาบ้าง ช่วงแรก ๆ ผมก็ต้องเลือกว่าผมจะตัดสินใจทำวิจัยเรื่องอะไร ซึ่งถ้าผมจำไม่ผิด ผมใช้เวลาประมาณ 3 เดือน ผมก็รู้ทันทีว่าผมควรจะต้องทำวิจัยเรื่องอะไร บอกตรง ๆ ก็คือผมอ่านเรื่องอื่นไม่รู้เรื่อง...! แล้วผมก็คิดว่าเรื่องที่ผมเลือกนี้เป็นเรื่องที่ผมเข้าใจได้ง่ายที่สุด โดยที่ตอนนั้นผมไม่ได้คิดเลยว่าเรื่องที่ผมกำลังจะกระโดดเข้ามาทำวิจัยนั้นจะมีอนาคตหรือไม่ เพียงแต่คิดว่าผมจะต้องได้หัวข้อวิจัยก่อนสอบหัวข้อท้ายปีหนึ่งให้ได้ เนื่องจากในวันปฐมนิเทศของผม ผมได้รับข้อมูลทางสถิติมาว่า ปกติแล้วนักศึกษาปริญญาเอกจะหายไปมากกว่าครึ่งหลังจากผ่านไป 1 ปี สาเหตุเพราะสอบหัวข้อวิจัยไม่ผ่าน แล้วปีผมมันก็เป็นจริงตามสถิติที่ผมได้ยินมา (ตอนแรกมีนักศึกษา 50 กว่าคนที่เข้ามาปฐมนิเทศด้วยกัน แต่ว่าตอนที่ผมอยู่ปีสองนั้นรายชื่อคนที่เข้ามาปฐมนิเทศพร้อมกันเหลือ 20 กว่าคน) ด้วยเหตุนี้ ผมจึงใช้เวลาในการตัดสินใจเลือกหัวข้อวิจัยของผมไม่นานเพื่อจะได้มีเวลาเตรียมตัวเยอะ ๆ ในการสอบ (การสอบหัวข้อวิจัยนั้นก็คล้าย ๆ กับการสอบโปรเจกต์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ มีนักศึกษาอยู่คนเดียวแล้วมีอาจารย์ที่เป็นกรรมการสอบ 3 คน จะต่างก็ตรงที่ไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยเข้ามาช่วยตอบคำถามให้เรานั่นเอง) ในตอนที่สอบนั้นก็มึนบ้างที่ผอมอาจจะไม่เข้าใจคำถามของอาจารย์กรรมการสอบ แต่สุดท้ายผมก็ผ่านไปได้ด้วยดีจนจบปีหนึ่งไป แล้วมาเริ่มต่อสู้กันต่อในปีที่ 2 ซึ่งถึงตอนนั้นก็เรียกได้ว่า “ผมได้เป็นนักศึกษาปริญญาเอก” อย่างเต็มตัว...